

Sygn. akt III RC 450/19

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 04 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Krzysztof Siedlecki

Protokolant stażysta Justyna Pawińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2020 r. we W.

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko E. S.

o obniżenie alimentów

1. Oddała powództwo;
2. Pozostawia powoda M. S. przy poniesionych kosztach w zakresie opłaty;
3. Zasądza od powoda M. S. na rzecz E. S. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt III RC 450/19

UZASADNIENIE

W dniu 30 sierpnia 2019 r. powód M. S. wniósł pozew o obniżenie alimentów wobec byłej żony E. S. z kwoty po 1300 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie od dnia 01.09.2019 r.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że od momentu zasądzenia alimentów na byłą żonę upłynęły trzy lata. Przez ten czas doszło do znacznego pogorszenia sytuacji materialnej powoda. Zaprzeszał prowadzić działalności gospodarczej przez co jego dochody ulegały stopniowemu obniżeniu, przez zmniejszenie przychodów z najmu jak też z uwagi na pogarszający się stan zdrowia powoda. Obecnie powód jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Jedyne źródłem dochodów jest przychód z najmu lokali. Ograniczeniu uległy jego możliwości zarobkowe ze względu na znaczne pogorszenie się stanu zdrowia. Leczy się na paradontozę, bezdech senny i dolegliwości ze strony przewodu pokarmowego. Leczy się prywatnie w W.. Powód oprócz alimentów na pozwaną ponosi koszty swojego utrzymania oraz wydatki niezbędne związane z posiadaniem kamienicy. Do niedawna płacił też alimenty na córkę stron. Powód ograniczył koszty zakupu jedzenia i odzieży. Wspomaga go tymczasowo jego matka. Pozwana nigdzie nie pracuje. Utrzymuje się z alimentów od powoda oraz sprzętania gabinetów lekarskich. Pozwana ma możliwość podjęcia pracy zarobkowej, tym bardziej, że skończyła szkołę kosmetyczną. Od czasu rozwodu nie podjęła żadnej próby zdobycia źródła utrzymania siebie i studiującej córki.

W odpowiedzi na pozew pozwana E. S. wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazała, iż powództwo jest całkowicie nieuzasadnione. Wskazała, że sytuacja materialna powoda w odniesieniu do istniejącej na dzień wydania wyroku ustalającego wysokość alimentów nie uległa pogorszeniu, a wręcz polepszyła się. Powód wówczas utrzymywał niesamodzielną córkę. Aktualnie sam wskazuje, że taka sytuacja nie ma miejsca. Tym samym środki dotychczas

przekazywane na córkę ma możliwość przeznaczyć na własne cele. Podała, że wysokość alimentów została oparta na deklaracji samego powoda. W tym czasie powód nie prowadził już działalności gospodarczej. Od września 2016 r. jego źródło dochodów nie uległo zmianie, nadal opiera się na czerpaniu korzyści z odpłatnego najmu lokali, którego wysokość wzrosła. Łącznie powód wynajmuje 6 lokali mieszkalnych i 2 usługowe. Powód jest osobą majątną i prowadzi dostatni tryb życia. W ostatnim czasie odbył co najmniej trzy wyloty do Tajlandii, L. oraz wyspy karaibskie. Jest osobą dbającą o sylwetkę i sprawność fizyczną. W skali miesiąca na wydatki związane z karnetem wstępu na siłownię, odżywkami i suplementacją przeznaczają 500-600 zł. Posiada drogie auto, z czym związane są określone wydatki na zakup paliwa, ubezpieczeniem, bieżącym serwisowaniem. Alimenty otrzymywane od powoda stanowią jedyne źródło utrzymania pozwanej. Nie wystarczają one obecnie na pokrycie wszelkich potrzeb pozwanej, która prowadzi skromne życie. Nie stać jej na luksusowe wydatki, nie jest ona również w stanie dokonać wszystkich opłat i bieżących remontów własnego mieszkania. Wydatki pozwanej w skali miesiąca wynoszą 1352 zł. Pozwana pozostaje pod stałą opieką lekarza psychiatrii. Od wielu lat cierpi na niedosłuch ucha prawego, co niewątpliwie wpływa na możliwość podjęcia stałej pracy. Pomimo ograniczeń zdrowotnych pozwana poszukuje pracy co nie przynosi pozytywnych efektów. Powód zarzuca pozwanej brak staranności w poszukiwaniu pracy zarobkowej, niemniej jednak sam od ponad roku jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Na rozprawie powód podtrzymał żądanie zawarte w pozwie o obniżenie alimentów do kwoty po 800 zł miesięcznie od 01.09.2019 r.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Stanowiska stron nie uległy zmianie do zakończenia rozprawy przed sądem I instancji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Okręgowy we Włocławku wyrokiem z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie V C 175/15 rozwiązał małżeństwo M. S. z E. S. z winy powoda. W orzeczeniu nie było rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów na rzecz byłego małżonka. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 10.06.2015 r.

Dowód: akta sprawy V C 175/15 Sądu Okręgowego we Włocławku.

Powód zobowiązał się dobrowolnie przekazywać pozwanej 1300 zł miesięcznie.

Okoliczność bezsporna

Następnie wyrokiem zaocznym z dnia 08 września 2016 r. Sąd Rejonowy we Włocławku zasądził od pozwanego M. S. na rzecz powódki E. S. alimenty w kwocie 1300 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk powódki. Wyrok uprawomocnił się w dniu 29.09.2016 r.

W chwili orzekania E. S. miała 55 lat. Z zawodu była ekonomistką do spraw ruchu turystycznego i hotelarstwa. Nie pracowała zawodowo. Zajmowała się domem. Była zarejestrowana jako poszukująca pracy bez prawa do zasiłku. Uczyła się w szkole kosmetycznej. Poszukiwała zatrudnienia.

Jeździła na wycieczki do Szwecji, Bułgarii, Anglii. Niektóre z nich były sfinansowane przez rodzinę powódki.

Od pozwanego otrzymała darowizną dom, w którym mieszka sama.

Leczyła się na zespół depresyjny.

Ze związku strony miały córkę w wieku 20 lat. Pozwany płacił dobrowolnie na jej rzecz alimenty po 1000 zł miesięcznie.

Pozwany miał 51 lat. Nie pracował zarobkowo. Był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Utrzymywał się z wynajmu lokali w kamienicy. Za najem lokalu na gabinet usg otrzymywał 1800-1900 zł, później 2100 zł. Wcześniej prowadził zakład dezynfekcji, deratyzacji. Posiadał dwa samochody C. (...) i D..

Dowód: akta III RC 391/16 Sądu Rejonowego we Włocławku.

Obecnie ustalono, że:

Powód M. S. ma 54 lata. Nie pracuje zarobkowo. Utrzymuje się z wynajmu lokali mieszkalnych i użytkowych w kamienicy przy ulicy (...) we W.. Posiada 9 lokali mieszkalnych i 2 lokale użytkowe. Za wynajem lokalu pod gabinet usg otrzymuje łącznie 2100 zł miesięcznie. Za lokal, który jest wynajmowany pod gabinet kosmetyczny, pobiera czynsz najmu 700 zł miesięcznie. Wynajmuje 8 mieszkań, za które pobiera zróżnicowane opłaty od 95 do 1000 zł miesięcznie. Jeden lokal zajmowała córka powoda. Dwa lokale nie są wynajmowane gdyż jeden wymaga remontu, drugi stanowi wejście na dach. Łącznie z wynajmu lokali w kamienicy uzyskuje dochód rzędu 5900 (nawet do 6600) zł. (2100 gabinetu lekarskiego + 700 (gabinet kosmetyczny)(1400 poprzednio) + lokale mieszkalne (...)+1000+720+1000+200+100 k 60 v). Powód wynajmuje również garaże. Dwa z nich po 100 zł miesięcznie i jeden po 40 zł miesięcznie (240 zł). Jeden garaż zajmuje z córką, kolejny jest garażem magazynowym. Łącznie około 6150 zł. Nie ma innych źródła dochodu. Nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej.

Od roku pozostaje w związku konkubenckim. Mieszka z partnerką, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Na wyżywienie wydaje około 1000 zł, na leki i dojazdy do lekarza do W. około 1500 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 166 zł, opłata za wywóz nieczystości 287 zł, opłata za zużycie wody 70 zł, za energię elektryczną i gaz 80 zł, abonament telefoniczny powoda i córki 120 zł, stomatolog 50 zł, kosmetyki i środki higieniczne 100 zł, odzież i obuwie 150 zł, rata kredytu na remont kamienicy 1266 zł.

Choruje na bezdech oraz kręgosłup.

Nie ma oszczędności, ruchomości. Samochody sprzedał w 2016 r. Do połowy 2019 r. dobrowolnie płacił na córkę alimenty po 1000 zł miesięcznie Obecnie nie przekazuje córce przedmiotowych alimentów. Jest ona osobą pełnoletnią utrzymującą się samodzielnie.

Powód w 2018 r. był dwa tygodnie w Stanach Zjednoczonych. W 2019 r. z tym samym kolegą był na Karaibach. Powód twierdzi, iż za oba wyjazdy zapłacił jego kolega w ramach wdzięczności za doradzenie zakupu kryptowalut i uzyskanie z tego tytułu znacznego zarobku. Kolega powoda zainwestował (według powoda) 300.000-400.000 zł w bitcoiny. Na ich sprzedaży zarobił 5.600.000 zł. Powód interesuje się kryptowalutami jednak ich nie posiada.

Na przełomie 2019/2020 r. powód poleciał do Tajlandii w celach zarobkowych. Z tego tytułu zarobił 1500 dolarów. Za zarobione pieniądze kupił zegarki, która zamierza sprzedać.

Dowód: zeznania powoda M. S. k. 60v-61v e-protokół z dnia 19.02.2020 r.,

kserokopia decyzji Powiatowego Urzędu Pracy we W. k. 5,

kserokopia zeznania podatkowego za rok 2018 r. PIT-28 k. 6-10,

kserokopia dokumentacji medycznej k. 11-13, 24,

kserokopia należności za badania k. 14-15, 17,

kserokopia decyzji w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości k. 16,

kserokopia faktury za zakup leków k. 18-20,

potwierdzenie przelewu za telefony k. 21,

paragon za wizytę lekarską k. 22,

wydruk spłaty rat k. 23,

zdjęcia nieruchomości k. 49-50,

kserokopia umów najmu k. 55-58.

Pozwana E. S. ma 58 lat. Utrzymuje się z alimentów od powoda. Jest zarejestrowana jako bezrobotna. Poszukuje pracy. Nie wykonuje prac dorywczych.

Mieszka sama w domu jednorodzinnym, który otrzymała od powoda w drodze darowizny. Ponosi opłaty mieszkaniowe: za prąd 90 zł, wodę 80 zł, telefon 40 zł, sat film 112 zł, opłata gruntowa 59 zł co trzy miesiące. Na swoje wyżywienie wydaje 600 zł, środki czystości 70-100 zł, ubrania kupuje w second handach. Za swoje leki przeciwbólowe i przeciwzapalne płaci około 50 zł miesięcznie. Na leki sterydowe dla psa przeznacza 100 zł.

Dom wymaga remontu, jest zagrzybiony, dach przecieka. Wystawiony jest na sprzedaż.

Nie posiada ruchomości ani oszczędności.

Pozostaje pod opieką psychiatry. Choruje na niedosłuch prawego ucha, ma szумы uszne, przechodziła operację. Leczy się na bóle stawów. Nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy.

Odwiedziła córkę w H.. W latach 2016-2020 była z córką w Turcji i Egipcie. Odwiedziła też koleżankę w Szwecji.

Nie pozostaje w żadnym związku.

Dowód: zeznania pozwanej E. S. k. 64-65v e-protokół z dnia 20.02.2020 r.,

kserokopia decyzji Powiatowego Urzędu Pracy we W. k. 39-40,

kserokopia faktury za wodę, energię elektryczną k. 41-42,

kserokopia decyzji w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości k. 43,

kserokopia aneksu do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 44,

kserokopia dokumentacji medycznej k. 45,

zaświadczenie lekarskie k. 46,

zaświadczenie z apteki wraz z zestawieniem wykupionych leków k. 47-48,

zdjęcia domu pozwanej k. 51.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny M. S. wobec pozwanej E. S. wypływa z przepisu art. 60 § 2 kro w zw. z art. 61 kro. Powyższy przepis w sposób szczególny określa obowiązek alimentacyjny małżonka uznanego za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i uzależnia jego istnienie od dwóch przesłanek: wyłączna wina rozkładu pożycia małżeńskiego po stronie małżonka, na którego był nałożony ten obowiązek oraz spowodowanie przez rozwód istotnego pogorszenia się sytuacji materialnej małżonka niewinnego nie mającego jednakże cech niedostatku. Obowiązek świadczeń alimentacyjnych między małżonkami po rozwodzie stanowi kontynuację obowiązku wzajemnej pomocy powstałego przez zawarcie związku małżeńskiego. Przy ocenie, czy nastąpiło istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, należy brać pod uwagę warunki materialne tego małżonka, jakie miałby, gdyby drugi z małżonków spełniał należycie swoje obowiązki i gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie (uchwała SN z 1987-12-16 III CZP 91/86 Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna (...)).

Obowiązek alimentacyjny określony w art. 60 § 2 kro w sytuacji żądania przez powoda obniżenia alimentów zasadzonych na rzecz E. S. rozpatrywać należało w kontekście art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro. Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia, iż nastąpiła zmiana stosunków w omawianym znaczeniu, zasadnicze znaczenie ma porównanie okoliczności, związanych z warunkami decydującymi o zakresie obowiązku alimentacyjnego istniejącymi w chwili określenia alimentacji w dotychczasowej wysokości z okolicznościami występującymi obecnie. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, albo zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez sąd. W konsekwencji nie każda zmiana czynników wpływających na zakres orzeczonego obowiązku alimentacyjnego wpływać będzie na możliwość obniżenia alimentów. Zmiana sytuacji znamionować się musi bowiem kwantyfikatorem „istotna”. Zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają zgodnie z art. 135 § 1 kro dwa zasadnicze czynniki, tj. z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś strony – zarobkowe i majątkowe możliwości (a nie wyłącznie realnie uzyskiwane dochody) zobowiązanego do alimentacji.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że to na zgłaszającym żądanie z art. 138 kro, w tym przypadku na M. S. spoczywał – zgodnie z ogólną regułą odnoszącą się do ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. – ciężar udowodnienia przesłanek uzasadniających obniżenie alimentów orzeczonych na rzecz E. S.. Ciężar wykazania, że po uprawomocnieniu wyroku zasadzającego alimenty nastąpiła istotna zmiana stosunków, uzasadniająca obniżenie alimentów, obciążał w niniejszym postępowaniu powoda.

Odnosząc się do żądania M. S. o obniżenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec E. S. sąd musiał również ustalić czy w dalszym ciągu istnieją przesłanki zawarte w art. 60 § 2 kro, a ponadto czy nie nastąpiły przesłanki obniżenia obowiązku alimentacyjnego nałożonego na małżonka winnego wskazane w art. 60 § 3 kro, a zatem czy uprawniony do alimentacji nie zawarł ponownego związku małżeńskiego. Dokonując oceny przedmiotowej sprawy należy na początku rozważań wskazać, że nie zaszła przesłanka obniżenia obowiązku alimentacyjnego zawarta w art. 60 § 3 kro.

Konieczne zatem staje się ustalenie czy stosownie do treści art. 138 kro nastąpiła istotna zmiana stosunków pomiędzy stronami, która mogła skutkować obniżeniem obowiązku alimentacyjnego albo też czy ustały przesłanki wskazane w art. 60 § 2 kro. W przypadku wniesienia żądania obniżenia obowiązku alimentacyjnego, sąd, oprócz badania czy zachodzą przesłanki do uwzględnienia powództwa w ramach toczącego się postępowania, dokonuje również oceny w jakim stopniu zmieniła się sytuacja materialna zobowiązanego i uprawnionej, co z kolei może skutkować obniżeniem istniejącego obowiązku.

W ocenie sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż nastąpiła istotna zmiana sytuacji, warunkująca obniżenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec E. S.. Sąd czyniąc takie ustalenie oparł się przede wszystkim na zeznaniach stron, dokumentach dołączonych do akt niniejszej sprawy, jak również na dokumentach i zeznaniach zawartych w aktach sprawy V C 175/15 Sądu Okręgowego we Włocławku i III RC 391/16 Sądu Rejonowego we Włocławku. W ocenie sądu, zeznania pozwanej uznać należy za wiarygodne, nie budzą wątpliwości co do wysokości. Nawet pobieżna ich analiza w zbiegu z doświadczeniem życiowym nie wzbudza podejrzeń że są zawyżone.

Jeśli chodzi o zeznania powoda, to sąd również dał im wiarę w całości. Jedyne w części dotyczącej finansowania wyjazdów zagranicznych powoda przez kolegę sąd zachował dużą ostrożność. Nie mniej pomijając nawet te wyjazdy zdaniem sądu nie zachodzą przesłanki do obniżania alimentów o czym w dalszej części.

Przesłanki po stronie powoda:

Wylania się tu zatem kwestia, czy obecna sytuacja finansowa powoda skutkuje in concreto uznaniem, że jego zarobki i możliwości zarobkowe w sposób istotny uległy zmniejszeniu. W ocenie sądu, deklarowana aktualna sytuacja zarobkowo-majątkowa M. S. nie może być uważana za istotne pogorszenie się jego możliwości majątkowych i zarobkowych.

Powód w chwili wydawania wyroku zasądającego alimenty na rzecz byłej żony był osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Utrzymywał się czynszu najmu lokali w posiadanej przez niego kamienicy. Uzyskiwał z tego tytułu dochód w wysokości około 5000-6000 zł. Leczył się na bezdech i kręgosłup. Na utrzymaniu miał córkę, na której rzecz przekazywał po 1000 zł miesięcznie.

Obecnie

Aktualnie M. S. również nigdzie nie jest zatrudniony. W dalszym ciągu źródłem jego utrzymania jest wynajem lokali w kamienicy przy ulicy (...) we W. oraz garaży. Z tego tytułu osiąga dochód około 5900 zł miesięcznie plus 240 zł za wynajem garaży. (Łącznie 6140). Sytuacja zarobkowa zatem u powoda jest podobna jak w poprzedniej sprawie alimentacyjnej.

Należy dodatkowo zauważyć, iż zmniejszyły się jego wydatki bowiem od połowy 2019 r. nie płaci już na utrzymanie córki dobrowolnych alimentów w kwocie 1000 zł. Co prawda pozostaje w związku konkubenckim. Razem z partnerką prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Leczy się na bezdech senny i kręgosłup. Na leczenie i dojazdy do lekarza do W. wydaje 1500 zł miesięcznie. Inne wydatki związane z jego utrzymaniem jak i utrzymaniem kamienicy wynoszą około 4500- 4700 zł, w tym rata kredytu zaciągniętego na remont kamienicy 1266 zł. Ale biorąc pod uwagę jego dochody 6150 uiszczenie alimentów w kwocie 1300 zł nie powoduje u niego popadnięcia w niedostatek. Uiszczając kwotę 1300 pozostaje mu w dalszy ciągu kwota 4800 zł. Zatem jest w stanie pokryć swoje potrzeby.

W porównaniu do sytuacji z poprzedniej sprawy możliwości zarobkowe i majątkowe powoda nie uległy zmniejszeniu. M. S. nie pracuje zarobkowo, tak jak w poprzedniej sprawie. Mimo, że powód wydaje więcej na swoje leczenie, to nie płaci już alimentów na utrzymanie córki, która stała się samodzielną. Poza tym wysokość jego dochodów jest porównywalna jak w poprzedniej sprawie. Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził, że powód nadal ma realne możliwości majątkowo-zarobkowe. Jest osobą zaradną mobilną, nawet jak sam przyznał potrafił w celach zarobkowych wyjechać do Tajlandii k 61v. Ma więc również możliwości zarobkowe.

Od czasu rozwodu nie pracuje zarobkowo, a jego dochód stanowi czynsz najmu pomieszczeń i garaży. Powód korzysta też z zagranicznych, odległych wyjazdów wypoczynkowych. Zatem jego sytuacja materialna nie jest tak zła, jak próbuje ją przedstawić powód. Zdaniem sądu w sytuacji materialnej powoda nie zaszły istotne zmiany mające wpływ na zakres jego obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony.

W porównaniu do poprzedniej sprawy sytuacja zdrowotna powoda uległa nieco pogorszeniu, albowiem powód obecnie ma dodatkowo problemy z układem pokarmowym. Jednakże nie jest to na tyle istotna zmiana, która decydująco zmniejszałaby jego możliwości zarobkowe. Poza tym sam fakt pogorszenia się stanu zdrowia M. S. nie może być automatycznie uważany za istotne pogorszenie się jego możliwości płatniczych, skutkujących obniżeniem alimentów na rzecz byłej żony E. S., która również choruje. Obowiązek powoda wynika z przepisu art. 60 § 2 kro, albowiem z jego winy nastąpiło orzeczenie rozwodu i ma na celu ochronę małżonka niewinnego rozpadu małżeństwa. Gdyby dalej pozostawali w związku małżeńskim, a przez ten pryzmat należy postrzegać sprawę, niezależnie od stanu zdrowia powoda, pozwana miałaby prawo do równej z nim stopy życiowej.

W ocenie sądu sytuacja materialna powoda pozwala na dalsze zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb pozwanej w dotychczasowej wysokości. Wszystkie powyżej przytoczone okoliczności prowadzą, zdaniem sądu, do konkluzji, iż obecnie powód ma realne możliwości płatnicze wobec pozwanej na dotychczasowych poziomie.

Zauważyć też trzeba, że dla oceny czy po skonkretyzowaniu obowiązku alimentacyjnego nastąpiła istotna zmiana stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 kro należy brać pod uwagę, czy aktualne warunki materialne, okoliczności składające się na sytuację ekonomiczną stron mają charakter trwały na tle ich ogólnej sytuacji życiowej. Powód od czasu sprawy o alimenty utrzymuje się z wynajmu lokali w swojej kamienicy. Właściwie już wcześniej rodzina była utrzymywana z dochodów osiąganych przez powoda, gdyż pozwana nie pracowała zarobkowo, albowiem zajmowała się domem. Otrzymywane przez powoda dochody pozwalały na utrzymanie rodziny. Obecnie dochody powoda

nie zmniejszyły się. Zmniejszeniu natomiast uległy jego wydatki, przynajmniej o kwotę alimentów, którą płacił dobrowolnie na córkę. Oznacza to, że jego koszty utrzymania nie zwiększyły się istotnie a wręcz zmniejszyły się. Zatem zdaniem sądu powód ma realne możliwości majątkowe i zarobkowe, aby móc realizować ciężący na nim obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej, gdyż to z jego winy został orzeczony rozwód stron.

Przesłanki po stornie pozwanej

Powód nie wykazał również, aby nastąpiło istotne obniżenie usprawiedliwionych potrzeb pozwanej, które to okoliczności mogłyby skutkować obniżeniem obowiązku alimentacyjnego.

Sytuacja E. S. od czasu wydania wyroku zasądającego alimenty właściwie nie zmieniła się. Nadal nie jest nigdzie zatrudniona. Poszukuje pracy. Utrzymuje się z alimentów zasądzonych od powoda. W trakcie trwania małżeństwa pozwana otrzymywała od powoda środki pieniężne na zakupy i utrzymanie. Obecnie ponosi koszty utrzymania mieszkania, które wynoszą około 350 zł miesięcznie. Inne wydatki pozwanej m. in. na wyżywienie, leki, ubrania czy środki czystości opiewają na kwotę około 850-1000 zł miesięcznie. W dalszym ciągu jest leczona u lekarza psychiatry, laryngologa.

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż sytuacja pozwanej po orzeczeniu rozvodu nie uległa poprawie. Również ona ma problemy zdrowotne. zaś jej wydatki na utrzymanie domu i siebie nie zmniejszyły się. W związku z tym w dalszym ciągu zostają spełnione przesłanki obowiązku alimentacyjnego powoda względem byłej żony wynikające z art. 60 § 2 kro.

W tym miejscu na marginesie należy odnieść się do argumentu powoda, iż pozwana nie podejmuje żadnego zatrudnienia. Należy jednak zwrócić uwagę, iż w czasie kiedy byli małżeństwem również nie zarabowała a powód to akceptował. Zatem rozwodząc się z żoną gdzie wina za rozpad małżeństwa była po wyłącznej jego stronie winien liczyć się ze skutkami takiej sytuacji.

Z powyższego wynika, iż nie sposób uznać, że zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby pozwanej. Pozwana co prawda nie pozostaje w niedostatku. Niemniej jednak jej obecna sytuacja wymaga dalszego alimentowania przez powoda, albowiem sytuacja materialna pozwanej jest gorsza w porównaniu gdyby hipotetycznie nadal pozostawała w związku małżeńskim z powodem. Z tych też względów powód winien poprzez swój obowiązek alimentacyjny rekompensować nadal jej usprawiedliwione potrzeby.

Reasumując : nadal istnieją okoliczności uzasadniające obciążenie powoda świadczeniem alimentacyjnym wobec pozwanej, gdyż sąd nie stwierdził, iż wygasły przesłanki z art. 60 § 2 kro, albowiem z porównania sytuacji materialnej, w jakiej obecnie znajduje się E. S. z sytuacją, w jakiej mogłaby się znajdować, gdyby małżeństwo stron trwało nadal, wynika jednoznacznie, że ta sytuacja byłaby znacznie korzystniejsza dla pozwanej niż obecnie. Jednocześnie powód nie udowodnił, iż nie jest w stanie ponieść wskazanego obowiązku alimentacyjnego, co wykazano powyżej. W związku z tym sąd nie znalazł podstaw do obniżenia ciężącego na powodzie obowiązku alimentacyjnego wobec E. S.. W ocenie sądu, powód w żaden sposób nie wykazał, by po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego alimenty na rzecz pozwanej E. S. nastąpiła istotna zmiana stosunków, tj. zmniejszyły się rzeczywiste możliwości płatnicze powoda bądź zmniejszeniu uległy usprawiedliwione potrzeby uprawnionej. Kwota alimentów 1300 zł miesięcznie zasądzona na rzecz E. S. wyraża w sposób obiektywny obowiązek powoda przyczyniania się w odpowiednim zakresie do zaspokajania jej usprawiedliwionych potrzeb, a zarazem odpowiada realnym możliwościom zarobkowym i majątkowym powoda.

W konsekwencji powództwo M. S. przeciwko E. S. o obniżenie alimentów należało oddalić na podstawie art. 138 kro a contrario w zw. z art. 135 § 1 kro i art. 60 § 2 kro w zw. z art. 61 kro.

Kosztami postępowania zgodnie z wynikiem sprawy (powód przegrał sprawę w całości) na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. sąd obciążył powoda. W związku z powyższym sąd pozostawił go przy poniesionych kosztach w zakresie opłaty (400 zł art. 13.1.4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych albowiem wartość przedmiotu sprawy wynosiła 6000 zł (1300-800=500, 500x12=6000 zł)

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800), przy wartości przedmiotu sporu w kwocie 6000 zł, sąd zasądził od powoda M. S. na rzecz pozwanej E. S. kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.